

Albert van Milligen

De witblauwen van Albert van Milligen uit Harskamp grossierden in kampioens-titels tijdens de keuring in Hulshorst.

Ras:	Belgisch witblauw
Aantal stuks:	35
Aantal kalvingen:	18
Grondgebruik:	8 hectare
Hoofdtak:	275 fokzeugen en 375 vleeskalveren

Albert van Milligen: 'Als we met witblauw niet uitkijken, gaat het net zoals met de piétrainvarkens'

Via et naar keuringssuccessen

Vanuit zijn aangeboren liefhebberij voor fokkerij is Albert van Milligen uit Harskamp vleesvee gaan houden. Door de beste dieren te spoelen en embryo's in te zetten in holsteins, probeert hij zijn succesvolle veestapel nog sneller te verbeteren.

tekst **Florus Pellikaan**

De Vleesvee Manifestatie in Hulshorst afgelopen maart (zie ook pagina 18-19) is tot nu toe het absolute hoogtepunt in de fokkerscarrière van Albert van Milligen (67) uit Harskamp. Met vijf vrouwelijke dieren reisde hij af en inclusief deelname aan de bedrijfspgroepencompetitie boekte hij met zes rubrieksoverwinningen het maximaal haalbare. In de finale won hij uiteindelijk vijf van de acht individuele (reserve)kampioens-titels, had

hij de algemeen kampioene vrouwelijk en stelde hij de fraaiste bedrijfsgroep samen. 'Dat is ook een fikse portie geluk', relativeert Albert van Milligen direct het succes. 'Het is in de fokkerij vaker niet dan net wel. Maar nu is het kwartje bij meerdere dieren gelukkig precies de goede kant op gevallen.'

De Gelderse veehouder heeft in maatschap met zijn zoon 275 fokzeugen en 375 vleeskalveren en de ruim dertig

witblauwen vormen 'slechts' een uitgegroeide hobby. Aan passie voor de witblauwfokkerij ontbreekt het Van Milligen echter allerminst. Circa 25 jaar geleden was de spanning die fokkerij met zich meebrengt, de belangrijkste reden om vleesvee te gaan houden. 'Het maken van de juiste combinaties en het uitkijken naar wat dat oplevert, is zo ontzettend mooi. Daarom heb ik ook jarenlang met eigen zeugenlijnen gefokt.'

De succesvolle fokkoe Armelle (v. Harisson) met haar uit embryo-transplantatie geboren dochter Braeckje 39 (v. Héroïque), kampioene zes tot twaalf maanden op de Vleesvee Manifestatie in Hulshorst

De algemeen kampioene van Rhenen en Hulshorst: Braeckje 29 (v. Kimono)

Van Milligen begon zijn vleesveehobbytak destijds met het houden van blondes. 'Die heb ik uiteindelijk om hun karakter weggedaan. Wij hebben veel grond verder weg van huis liggen en dan is het toch handiger als dieren een rustig karakter hebben.' Van Milligen startte met ongeregistreerde witblauwen, maar na enkele bezoeken aan België rolde hij al snel in het stamboekwereldje. 'Om vanuit de ongeregistreerde witblauwen dieren te fokken die een keuring kunnen winnen duurt gewoon heel lang. Daarom heb ik een aantal keren embryo's en jongvee in België gekocht.'

Zes spoelingen per jaar

Die aankopen leidden rechtstreeks naar de huidige keuringssuccessen van de witblauwfokker. Meest succesvolle aankoop is zonder twijfel Armelle, die Van Milligen als kalf aankocht bij de fokstal Du Fond de Bois. De Harissondochter stamt uit de Belgische reservekampioene Olivine du Fond de Bois (v. Calimero). 'We waren met een groepje fokkers op dat bedrijf en in een hok met vijftien kalveren staken er drie met kop en schouders bovenuit. Toen ik de afstammingen vroeg, bleken het alle drie dochters van Olivine en daar kon ik er een van kopen.' De koop van Armelle bleek een gouden greep, want hoewel ze pas drie jaar oud is, werd ze al drie keer algemeen kampioene op regionale keuringen en won ze de reservetitel op de nationale in Breukelen in 2011. Ze werd ingeschreven met 90,4 punten en in Hulshorst werden ook haar kwaliteiten als fokkoe bewezen. Haar eerste twee uit et geboren Héroi-

quedochters Braeckje 37 en Braeckje 39 sloegen een dubbelslag in de leeftijdscategorie zes tot twaalf maanden.

Het spoelen van de beste dieren is inmiddels een onomstreden keuze in de fokkerijstrategie van Van Milligen. 'Het is toch zonde als je uit zo'n koe maar drie of vier kalfjes via eigen drachten krijgt. Door je beste dieren te spoelen kun je op een niet al te dure manier qua afstamming topdieren krijgen.'

Jaarlijks voert Van Milligen circa zes spoelingen uit. Het grootste gedeelte van de embryo's zet hij in op ontvangsters, doorgaans gewone holsteins. 'Het voordeel van deze ontvangsters is dat ze veel meer inwendige ruimte voor een groot kalf bezitten, waardoor je bijvoorbeeld minder kans op kromme achterpoten hebt. Stieren die zware kalveren geven, zet ik daarom ook alleen in voor et en niet voor het gewone insemineren.'

Stieren uit diepe keuringslijnen

Van Milligen wil de veestapel nu met hulp van et uit de beste van de huidige dieren verder opbouwen. Een van de dieren die daar ook een bijdrage aan kan leveren, is de algemeen kampioene van Hulshorst, Braeckje 29. Ze is geboren uit een gekocht embryo en de combinatie van Kimono met de Radarmoeder is op aanvraag van Van Milligen gemaakt.

Het fokdoel van de Gelderse vleesveehouder blijkt desgevraagd kort, maar krachtig: 'mooie keuringsdieren fokken'. Binnen kenmerken die bijdragen aan een mooi keuringsdier zoals veel breedte, een evenredige bouw, goede benen en een ruime achterhand, probeert

Van Milligen op verbeterpunten te fokken. 'Algemeen kampioene Braeckje 29 zou bijvoorbeeld in de ribben nog iets langer mogen. Ben Hur is een stier die dat verbetert en dan hopen dat hij de positieve punten van Braeckje behoudt. Dat is altijd de gok in de fokkerij.'

Voor de selectie van stieren zijn diepe keuringslijnen voor Van Milligen een absolute voorwaarde. 'Dan is de kans op goed fokken gewoon groter.' Gebruikte stieren zijn onder andere Argan, Héroïque, Imperial, Harisson, Attribute en Ben Hur.

Dat Van Milligen niet alleen individuele titels binnenhaalde in Hulshorst, maar ook de beste bedrijfsgroep leverde, is volgens hem vooral geluk. 'De dieren pasten nu erg goed bij elkaar, maar het is niet zo dat het lukt om een bepaalde uniforme lijn in je veestapel te fokken. Daarvoor is het generatie-interval in de witblauwfokkerij te kort en daarnaast fokt witblauw wat te wisselvalig om echt een lijn te volgen.'

Oppassen voor te kleine dieren

Binnen de eigen fokkerij waakt Van Milligen ervoor dat de witblauwen te klein en extreem worden. 'Laatst heb ik ook nog twee mooi bespierde, maar te kleine vaarzen weggedaan. Als we niet uitkijken, gaat het met witblauw net als met de Belgische piétrainvarkens. Daarmee heeft men ook zo extreem doorgefokt, dat praktisch nergens Belgisch piétrain meer wordt gebruikt en daarvoor moeten we met de koeien oppassen. Als fokkerij te extreem wordt, worden er andere rassen bij gehaald en dat zou de doodsteek voor de fokkerij zijn.'

Van Milligen spreekt zijn waardering uit voor het in kaart brengen van de erfelijke gebreken bij witblauw. 'Wat dat betreft ligt Belgisch witblauw ver vooruit op de andere rassen. Er staan heel veel gegevens op papier en dat is van groot belang voor de fokkerij.'

Deelnemen aan het project Natuurlijk Luxe, dat zich inzet voor meer natuurlijke geboorten, doet Van Milligen niet. 'Op dit moment heb ik er de beesten niet voor en om om te schakelen had ik vijftientig jaar oud moeten zijn. Ik moet op mijn leeftijd niet denken aan de problemen van net wel of net niet een natuurlijke geboorte', vertelt Van Milligen. 'Persoonlijk heb ik overigens ook niks tegen keizersneden en spreekt het type dier dat natuurlijk kan afkalven me minder aan. Maar het is vanuit maatschappelijk oogpunt goed dat er mensen in de witblauwfokkerij mee bezig zijn.'